

retter. Forslaget skønnes dog ikke at medføre administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige af betydning.

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

5.2. Lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslagets § 1, nr. 5, indebærer, at advokater, der har en autoriseret advokatfuldmægtig, skal dække omkostningerne til den obligatoriske efteruddannelse af advokatfuldmægtigen. Denne efteruddannelse, der består af 36 kursusdage fordelt over 4 semestre, koster i dag i alt ca. 44.000 kr. pr. fuldmægtig.

Før indførelsen af den obligatoriske efteruddannelse af advokatfuldmægtige deltog størsteparten af advokatfuldmægtige på frivillig basis i en stort set tilsvarende efteruddannelse. Omkostningerne ved denne efteruddannelse blev næsten undtagelsesfrit afholdt af advokatfuldmægtigens principal. Lovforslagets § 1, nr. 5 kan derfor ikke forventes at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for advokaterhvervet.

6. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt til høring hos:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Stævningmændenes Landsforening og Det Danske Center for Menneskerettigheder.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 4, stk. 2)

Ændringen er en konsekvens af, at landsretterne er blevet tilført yderligere ressourcer, således at Østre Landsret nu består af en præsident og 52 andre landsdommere, mens Vestre Landsret består af en præsident og 35 andre landsdommere.

Til nr. 2 og 3 (§§ 16 a, stk. 1, og 17, stk. 1)

Ændringen er en konsekvens af, at der nu er gennemført en administrationsordning ved retten i Haderslev, således at den ene af rettens to dommere er udnævnt som administrerende dommer.

Til nr. 4 (§ 41, stk. 5)

§ 41, stk. 5, indeholder en henvisning til reglerne i § 219 om en domfældts ret til at få en udskrift af dommen. Ændringen af § 41 er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 8, til en ny § 219 a, som indeholder reglerne om afsigelse af domme i straffesager.

Til nr. 5 (§ 126, stk. 3).

Ændringen fastsætter, at det vil stride mod god advokatskik, hvis en advokat ikke tilmelder sin autoriserede fuldmægtig til den teoretiske efteruddannelse, der er en betingelse for at opnå beskikkelse som advokat. Det samme gælder, hvis advokaten i øvrigt lægger hindringer i vejen for fuldmægtigens deltagelse i de obligatoriske kurser, f.eks. ved at nægte den pågældende tjenestefri i de 36 kursusdage, som efteruddannelsen varer, eller ved ikke at sørge for, at advokatfuldmægtigens arbejde kan tilrettelægges med henblik på kursusdeltagelsen.

Advokaten er samtidig forpligtet til at afholde selve kursusafgiften. Derimod stilles der ikke efter den foreslåede bestemmelse krav om, at advokaten afholder andre omkostninger forbundet med fuldmægtigens deltagelse i kurset f.eks. transportudgifter. Der stilles heller ikke krav om, at fuldmægtigen skal have løn i de 36 dage, hvor han har tjenestefri med henblik på deltagelse i efteruddannelseskursus. Sådanne krav vil imidlertid kunne følge af andre forhold, f.eks. ansættelsesretlige regler eller aftaler.

Klager over, at en advokat har tilsidesat sine forpligtelser efter den foreslåede bestemmelse, kan indgives til Advokatnævnet, jf. § 147 b. En klage kan indgives både af fuldmægtigen selv og af Advokatrådet. Advokatrådet fører et almindeligt tilsyn med advokater, jf. retsplejelovens § 143, stk. 2, og vil i den anledning – også uden at advokatfuldmægtigen selv har udtrykt ønske om, at der rejses en klagesag mod advokaten – kunne indbringe et spørgsmål om overtrædelse af den foreslåede bestemmelse for Advokatnævnet.

I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.10.

Til nr. 6 (§ 165, stk. 2)

Ændringen er en konsekvens af forslaget om, at retten i alle civile sager skal forkynde stævningen for sagsøgte. Der er herefter ikke længere behov for den nugældende regel i § 165, stk. 2, hvorefter vederlaget for forkyndelse af udeblivelsesdomme, som er afsagt uden, at stævningen har været forkyndt for sagsøgte, betales af den, som ønsker forkyndelsen foretaget.